

ΑΓΑΠΗ

Welten bauen genügt nicht dem tiefer langenden Sinne,
Aber ein liebendes Herz sättigt den sterbenden Geist.

NOVALIS

Μὴν εἶναι τάχα ἡ θύμηση κάποιας χαρᾶς φευγάτης,
Γιὰ τὸ κρυφὸ προμάντεμα μιᾶς ἄλλης, ποῦ θάρρη;
— Πᾶμε, καρδιά μου, στὸ γιαλό, νὰ σὲ λικνίσῃ ὁ υπάτης·
Πρέπει ὁ καημὸς σου ὁ ἀσίγαστος βαθειὰ νὰ κοιμηθῇ.

Μὰ γιατί πάλι ἀνήσυχη, καρδιά μου, φτερουγίζεις;
Θέλεις νὰ πᾶς στ' ἀνέγνωρα, γιὰ πίσω στὰ παλιά;
— Πᾶμε μακριά, τὸν πόθο σου πρέπει καὶ σὺ νὰ ὀρίζης·
Πᾶμε στὰ δίσση· ἀτέρμαντη θὰ βροῦμε σιγαλιά.

Κλαῖς τὸ χαμένο σου ὄνειρο, γιὰ τάχα ἡ νύχτα ἡ μαύρη
Σοῦ λέει, πῶς κι ἄλλες κρύβονται στὸν κόσμον συννεφίες;
— Πᾶμε, καρδιά μου, στ' ἀνοιχτὰ καὶ κεῖ ἀντιστῦλι θαῦρη
'Ο πόνος σου· εἶναι ἀσύγκριτες τῶν κάμπων οἱ ὁμορφίες.

Νοιώθεις καὶ σὺ τὰ ὄνειρατα, ποῦ ξύπνιοι κυνηγοῦμε;
Μὴν κάποιο ἀστέρι ἀπ' τ' οὐρανοῦ μιὰν ἄκρη σοῦ γελά;
— Πᾶμε, καρδιά μου, στὸ βουνό, νὰ ἰδῆς ὅτι μποροῦμε,
Σὰ δὲ στερεῦει ἡ πίστιν μας, ν' ἀνέβωμε ψηλά.

Κάτι βαθειὰ σου ἀσώπαστο κι ἄδειο, καρδιά μου, νοιώθεις,
Καὶ δὲ σ' ἀφήνει ὁ πόθος σου καὶ μένα ἡ συλλοή.
Παντοῦ μαζί μου ἐγύρισες, παντοῦ μαζί μου ἐψώθης
Καὶ πῶς μοῦ λείπει αἰσθάνομαι μιὰ φλόγα ἀπ' τὴ ζωή.

Γιατί, καρδιά μου, ἐσκίρτισες καὶ παρατᾶς τὸ κλάμα;
"Αχ, ναί! μιὰν ἀναπάντεχη ροδίζει τώρα ἀυγή...
Δυὸ μάτια, ποῦ νὰ τῷλπιζα, πῶς θ' ἄκαναν τὸ θᾶμμα,
Ποῦ τίποτα δὲν μπόρεσε νὰ κάνῃ ἐδῶ στὴ γῆ!

Ναί, τώρα πιά σὰ νείρομαι γυρμένος στὴν ποδιά της,
"Όλον τὸν κόσμον χαίρομαι κι ἀπὸ τὸ φῶς μεθῶ.
— Καρδιά, δὲν ἦταν θύμηση καμμιᾶς χαρᾶς φευγάτης,
Τὸ πῶς τρανὸ προμάντευσεν τῆς ζήσης ἀγαθό.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ